

I NIEDZIELA ADWENTU • ROK C

Ewangelia: Łk 21, 25-28. 34-36

Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.

Trwać w oczekiwaniu

Doświadczyliśmy być może co znaczy podróżować w nocy, idąc wiele kilometrów z oczyma tęsknie zwróconymi w kierunku światła, które oznacza znajdujący się gdzieś daleko dom. Jakże trudno w takim mroku ocenić odległość! Do celu naszej wędrówki może być zarówno parę kilometrów, jak też kilkaset metrów.

W takiej właśnie sytuacji znajdowali się prorocy, kiedy spoglądali ku przyszłości w oczekiwaniu na wybawienie swego ludu. Nie mogli określić nawet w przybliżeniu kiedy przybędzie Mesjasz: za sto czy też za pięćset lat. Wiedzieli jedynie, że w pewnym momencie ród Dawida odrodzi się na nowo, że kiedyś znajdzie się klucz, który otworzy bramy więzienia, że światło, które zaledwie mijamy na odległym

horyzoncie jak mały punkcik, pewnego dnia rozbłyśnie, aż w końcu ukaże się w całej pełni.

Przyjacielu! Powinieneś trwać w oczekiwaniu! Kiedy przybył Mesjasz, w rzeczywistości niewiele Go oczekiwano. Słowo przyszło do swej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wielu z tych ludzi przysnęło na tę chwilę, która stała się najważniejszą w ich życiu i w życiu świata.

Czuwajcie! Przebudźcie się! Również my możemy bowiem zapomnieć o najważniejszej sprawie naszego życia.

ks. Sylwester

3 grudnia - Międzynarodowy Dzień Walki Z AIDS

Gdy umiera młody człowiek

To może zdarzyć się coraz częściej – młody człowiek opowiada o śmierci swojego kolegi. Powód – AIDS. Być może pojawiają się wtedy pytania „i co dalej?”. Być może wiara jest ostateczną odpowiedzią.

Czy wiesz, że...

LEKCJA (łac. lectio - czytanie). Fragmenty z Pisma Świętego, życiorysy świętych i wyjątki z pism Ojców Kościoła przewidziane na wszystkie dni roku kościelnego w modlitwie brewiarzowej, zwłaszcza w. tzw. Godzinie Czytań.

LEKCJONARZ (łac. lectio - czytanie). Księga liturgiczna zawierająca tzw. lekcje, czyli fragmenty ze Starego i Nowego (oprócz Ewangelii) Testamentu, czytane lub śpiewane przed Ewangelią, oraz Ewangelie, czyli fragmenty (perykopy) Ewangelii (ewangeliarz), przewidziane na wszystkie dni roku kościelnego.

LEKTOR (łac. lector - ten, kto czyta). Tak zwany lektor od stołu - zakonnik, który podczas wspólnych posiłków w klasztorach czyta książki o charakterze pobożnym; Wykładowca filozofii i teologii w studium zakonnym.

LIBERALIZM (łac. liberalis - dotyczący wolności). Kierunek myślowy głoszący prawo do nieograniczonej wolności każdego człowieka, zarówno w wymiarze osobistym, jak i społecznym. W sferze religijnej liberalizm łączy się z silnie akcentowanym racjonalizmem, uznającym rozum ludzki za jedyne i ostateczne kryterium prawdy. Dlatego zwolennicy liberalizmu kwestionują całkowicie lub częściowo Urząd Nauczycielski Kościoła. a prawdy religijne sprowadzają do prawd czysto rozumowych. Liberalizm gospodarczy, stojący na gruncie prywatnej własności i zasady nieograniczonego zysku ekonomicznego oraz wolnej konkurencji, w praktyce prowadzi do naruszania podstawowych praw osoby ludzkiej i dlatego spotyka się z krytyką przedstawicieli katolickiej nauki społecznej.

Święto Akcji Katolickiej

W uroczystość Chrystusa Króla w dniu 26 listopada miało miejsce Święto Patronalne Akcji Katolickiej, przeżywane wspólnie z Katolickim Stowarzyszeniem Młodzieży w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Radomiu.

Uroczystość rozpoczęła Msza Św. pod przewodnictwem Ks. Bp. Jana Chrapka. W homilii Ksiądz Biskup dziękował członkom Akcji Katolickiej za ofiarną pracę i działalność, dzięki której można karmić ludzi głodnych i dotykać samotnych i potrzebujących wsparcia. Apelowal także do wzmożenia dalszych wysiłków, byśmy mogli z Bogiem i odwagą wchodzić w świat kultury, edukacji i na wysokie urzędy. „Chrystus Król chce, byśmy byli obecni ze swą miłością wśród potrzebujących, ze swą prawdą w świecie wśród ludzi zagubionych” - mówił Ksiądz Biskup. Zaaapelował również, byśmy byli gotowi oddać Chrystusowi swoje serce, ręce i miłość.

W czasie Mszy Św. 25 młodych ludzi z katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży otrzymało z rąk Księdza Biskupa legitymacje i życzenia owocnej pracy.

Członkowie Akcji Katolickiej z Diecezji Radomskiej mogli uczestniczyć także w otwarciu wystawy „Znaczenie 2000 lat chrześcijaństwa w historii i kulturze Narodu Polskiego” w galerii WSD. Zgromadzono tu najciekawsze z przepięknych prac plastycznych dzieci i młodzieży naszej diecezji. Należy radować się, iż ta tematyka wzbudziła tak duże zainteresowanie, tak wśród uczniów jak i nauczycieli, wśród działaczy kultury. Jakość prac wskazuje na znajomość tematyki chrześcijaństwa oraz uzdolnienie artystyczne dzieci. W galerii udostępniono także dla zwiedzających obrazy ks. Stanisława Drąga i ks. Peciaka. Ciekawie prezentowała się również wystawa poświęcona ks. Jerzemu Popieluszcze.

W przerwie uroczystości w refektarzu, przy herbatce toczyły się dyskusje działaczy świeckich i duchownych z różnych zgromadzeń zakonnych, nawet z odległego Wąchocka.

Niezwykle pouczające były także wystąpienia kapelanów duszpasterstwa specjalistycznego z naszej diecezji, omawiające katechizację więźniów, chorych w szpitalach i anonimowych alkoholików.

Stowarzyszenie Akcja Katolicka w Polsce działa w większości diecezji i skupia ok. 35 tys. członków. Zostało reaktywowane w kraju w 1993 r. z inicjatywy Ojca Świętego - Jana Pawła II i pracuje głównie nad odrodzeniem katolickiego sposobu życia w rodzinie i społeczeństwie.

Jadwiga Woźniak

6.XII. Św. Mikołaja

„Św. Mikołaj? Wszystko bujda! Raz pociągnąłem go za brodę i to mój tata”. Ale mimo to nie zapominamy o prawdziwym św. Mikołaju. Pomagał ubogim, obdarowywał. Zastanów się, wobec kogo mógłbyś być takim „Mikołajem”?

Zapewne znasz kogoś, komu zepsuła się zabawka, a ty mógłbyś mu ją naprawić. Albo masz dwie takie same książki i jedną mógłbyś komuś podarować. Albo...

Nie zapomniany, zawsze kochany i bardzo czczony - św. Mikołaj z Myry. Jego rodzice, Eufemiusz i Anna, umarli w czasie zarazy. Pozostawili Mikołajowi wielką majątność, którą rozdał ubogim. Wkrótce po wyświęceniu na kapłana Mikołaj został opatem, a później przyjął sakrę biskupią. Około 310 r. Mikołaj z powodu swego wyznania chrześcijańskiego został uwięziony i poddany torturom. Jako jeden z najznakomitszych teologów zabłysnął na soborze w Nicei (325 r.). Zmarł około 350 r. w Lykien (w dzisiejszej Turcji). Z wieku na wiek stawał się coraz bardziej sławny w Europie. Wiele cechów obrało go sobie za patrona, a wszystkie oczekują od niego jednego: ratunku w potrzebie.

Chwała i cześć Tobie, Niepokalana Królowo Wszechświata!

O Niepokalanej Przenajświętszej Pani, można by bez końca- pisać, śpiewać, mówić... Wszak to nasza Matka, najlepsza na świecie Czula dla swych dzieci, przedobra, przeczysta; Jakże więc, najmilsi, - nie kochać tej Matki, Która jest Królową Aniołów Śnieżystych, Wszystkich Świętych w niebie i nas, biednych ludzi żyjących na Ziemi jeszcze - w szarym, ciężkim trudzie?

A na świecie grudzień roztoczył swe czary Sypie śnieżynkami cicho, jak najciszej Może będzie można słowa Jej usłyszeć? Ta Niepokalana Mateńka przeczysta w szacie, która kolor nieustannie zmienia, Patrzy na nas z nieba rozkochanym wzrokiem

I czuwa nad nami; Ona tak ogromne, przewspaniałe Serce ma dla każdego, każdego stworzenia!

W ciszy uroczystej, gdy firmament Nieba w granat się zamienia i błyszczą gwiazd srebrem, to Ta Niepokalana, Święta Boża Matka przygarnia do Serca człowieka Każdego I gorącym szeptem modli się za nami do Boga Dobrego. Jej wspaniała Szata, różna w swym kolorze lekuchna i miękka - cuda zdziałać może!

„Tylko uwierz, dziecko, że Ja wszystko mogę I z twymi prośbami, które wznosisz do mnie, Serdecznie, gorąco wstawiam się przed Ojcem twoim, Dobrym, Miłującym Ciebie, Dziecko, Bogiem!

Ja, Niepokalana Matka Przenajświętsza, W koronkowej, z lekka pozłocistej szacie, Zapewniam was dzisiaj, dzieci me najdroższe, że wy, „Ukochani” - choć czasami grzeszni - zawsze w Moim Sercu miejsce swoje macie. Wtulcie się pod płaszcz mój modlitwą najszczerzą posłuchajcie Serca Mego matczynego jak bije z miłością, dla każdego z was.

Jak - pełne dobroci, współczucia, miłości w każdy, moje dzieci, czy radosny, czy też - trudny czas”. Patrzę w błękit grudnia,

Slucham słów Matczynych z ulgą i uwagą I myślę: jak dobrze, że Niepokalana

jest Najczystsza Ukochaną Matką; chcę Jej podarować najśliczniejsze kwiatki swych dobrych uczynków, słów i myśli czystych.

O, Niepokalana! Prowadź! Daję Ci swą rękę i serce biedniutkie Weź mnie za te ręce i po życiu krótkim Wprowadź mnie do Nieba - Niebieskiej Ojczyzny, Zalecz w mojej duszy najłżejszych win bliźni... Tyś jest Ukochaną Matką mą Przeczystą

Uczczę Cię milczeniem, ciszą uroczystą... Styszysz? Śnieg grudniowy bezszelestnie pada A jest taki piękny! O czymś opowiada; Chcę Cię bardzo kochać poprzez wieczność całą Tyś dla mnie Istotą najdoskonalszą z doskonałych. Mateńko - ja wielbię Cię całym swoim życiem przyjmij moją duszę

i me uwielbienie i to, o czym mówię do Ciebie w ukryciu...

Dziękuję, Mateńko, za Twoje Istnienie Tyś mým Wielkim Szczęściem i świata całego!

Bardzo chcę Cię ujrzeć w kolorowym Niebie. Pozwolisz mi, Matko, po ziemskiej wędrówce zobaczyć Cię, Piękną i być razem z Tobą naprawdę „u siebie”? Proszę Cię o to, Miriam...

Katarzyna Wilczyńska

Z życia wzięte

Zwykła podróż pociągiem, a jednak niezwykła. Do przedziału na stacji, gdzie pociąg rozpoczyna bieg, wsiada dwóch panów. Na następnej stacji dosiada się dość młoda stażem para małżeńska. Po pół godzinnej podróży, kiedy jeden z panów przy zgaszonym świetle w przedziale, a wykorzystując oświetlenie na korytarzu, czyta gazetę sportową; młodzi rozmawiają ze sobą o różnych sprawach, a czwarty pasażer ucina drzemkę; do przedziału wchodzi nieoczekiwanie kolejny pasażer. Na pierwszy rzut oka widać, że jest to "mieszkaniec Dworca" lub -może lepiej- podróżny na gapę bez bliżej określonego celu podróży. W pociągu jest ciepło. Godzina 21.00, za oknami ciemna noc. Stukot kół mile utula do snu. Czegóż więcej potrzeba do szczęścia? Trzeba zająć siedzące miejsce i ukryć się przed kanarem, aby doczekać do rana. Zajmuje miejsce, ale coś jest nie tak.

Po chwili w przedziale zaczyna panować wszechpotężny, wypełniający wszystkie zakamarki odrażający odór.

Jakże ciekawe są postawy ludzi. Młody człowiek z gazetą zwraca uwagę „biednemu pijaczkowi”, że to nie hotel i żeby się tak nie rozkładał. Bez efektu! Dlatego ostentacyjnie wychodzi z przedziału na korytarz. W jego ślady poszła młoda para, a tylko jeszcze nie tak dawno śpiący mężczyzna ze zdumieniem przeciera oczy i nie może uwierzyć temu co widzi, słyszy i czuje. Jak to możliwe, żeby „gość” bez biletu, niechlujnie ubrany i odrażająco śmierdzący wypłoszył z przedziału pasażerów, którzy przecież mieli wszelkie prawa do wygodnej podróży. Wolność, demokracja, a może litość dla pokrzywdzonych przez los! Co sprawiło taką sytuację? A może obrzydzenie, jak przed trędowatym? Tylko jeden pasażer postanowił zaprowadzić porządek. Wziął delikwenta za kłapy, mówiąc: „gościu, kto wpuścił cię do tego przedziału?” Odstawił rozspanego kłozarda na korytarz przy toalecie, ze słowami, aby się stąd nie ważył ruszyć, bo inaczej zakończy swoją podróż jeszcze przed dojechaniem pociągu do następnej stacji.

Wrócił do przedziału. Otworzył okno i drzwi, zastosował 5 minutowe wietrzenie, zaprosił współpasażerów do środka, przepraszając za zaistniałą sytuację.

Już widzę oburzone miny świętych kobiet i mężczyzn. Jak można było tak postąpić? Trzeba się było nieszczęśliwym zająć po chrześcijańsku! Ależ oczywiście, że tak.

Należało pozostawić gościa w przedziale, a poszukać sobie innej miejscówki. W ten sposób zgadzamy się na to, że ten biedny, nieszczęśliwy człowiek jest ważniejszy od nas, że jest ponad prawem, ponad otaczającymi nas normami. Odstaje od społeczeństwa, ale powinien być dobrze traktowany.

Po krótkiej chwili, z portkami w rękę, uciekał korytarzem, bo spostrzegł nadchodzących konduktorów. Nie uciekajmy przed trudnymi sytuacjami. Pomóżmy zaprowadzić ład i porządek. Nie dajmy się ogłupić, omamić i terroryzować hołocie. Jeżeli ktoś chce korzystać z dobrodziejstw cywilizacji, niech wykaże odrobinę dobrej woli i spróbuje się do jej wymogów dostosować. Trzeba często w życiu być stanowczym wobec innych, bo przecież każdy z nas ma swoje prawa, ale również posiada obowiązki, o czym wielu zbyt często zapomina. Jeżeli nie będziemy eliminować zła spośród nas, to zło nas pochłonie. Trzeba jednoczyć się przeciwko głupocie, która nie ma granic.

Ks. Sylwester

Wychowujmy razem

Już za parę tygodni zabłyśną światła na choinkach. Zbierzemy się przy wigilijnym stole, gdzie na białym obrusie, na sianku, spocznie Jezus Chrystus, nasz Wielki Gość, w opłatku. Będziemy dzielić się opłatkiem, składać wzajemnie życzenia, spożywać potrawy wigilijne, rozdawać prezenty...

Gwar radosnych głosów, śpiewanie kolęd, rozradują nasze serca. Bardziej wytrwali wybiorą się Pasterkę, by przywitać Nowonarodzonego.

Czy aby na pewno dla wszystkich będą to wesołe święta? Czy myślisz, że w każdym domu będzie spokojnie, uroczyście i wesoło? Czy wszędzie wystarczy dobrej woli i pieniędzy na Wieczernę, choinkę, upominki?

Jest wiele domów w naszym mieście i jego okolicach, które zapomniały o uroku Wigilijnej Nocy lub go nie znają. Wiele rodzin borykających się z niedostatkiem, chorobami, alkoholizmem, słabą wiarą – nie zapewni dzieciom tego, co w Twoim domu. Pomyślmy o nich już teraz.

W Pogotowiu Opiekuńczym w Radomiu przy ulicy Grodzkiej 8 na każde święta pozostaje gromadka naturalnych i społecznych sierot, porzuconych przez bliskich z różnych powodów. Dzieci w wieku od 3 do 18 lat przygotowują się do świąt na zajęciach szkolnych i wychowawczych w naszej placówce. Uczą się śpiewania kolęd, wykonują szopki, świąteczne dekoracje, stroją wspólną choinkę i małe choineczki w swoich pokojkach. Siadają do Wigilijnej Wieczerny, przygotowanej w stołówce, gdzie jest Opłatek i tradycyjna ryba, ciasta i słodczyce oraz małe upominki. W obecności pracowników Pogotowia spożywają wspólną wieczerzę, płaczą ze wzruszenia i uczą się żyć. Niektóre z nich pierwszy raz w życiu uczestniczą w takiej uroczystości. Przez parę dni tęsknią i spoglądając w okna, mówią: może do mnie ktoś idzie w odwiedziny, może to do mnie dzwoni babcia, ciocia, starszy brat, by zaprosić na święta? Z różnych powodów ich oczekiwania nie są spełniane, dziecięce marzenia pozostają w świecie iluzji...

Serdecznie zapraszam w imieniu małych dzieci naszej placówki, już teraz, by poznać dzieci, zaznajomić się z ich potrzebami. Autorka artykułu przekaze informacje o formalnościach związanych z zapraszaniem wychowanków na Święta Bożego Narodzenia.

Postarajmy się, by wszystkie nasze dzieci spędzały święta w prawdziwych katolickich polskich rodzinach. A może kontakt z naszą placówką uwrażliwi Was na potrzeby drugiego małego człowieka, a może stanie się stałym zwyczajem goszczenie sierot w rodzinach naszej parafii?

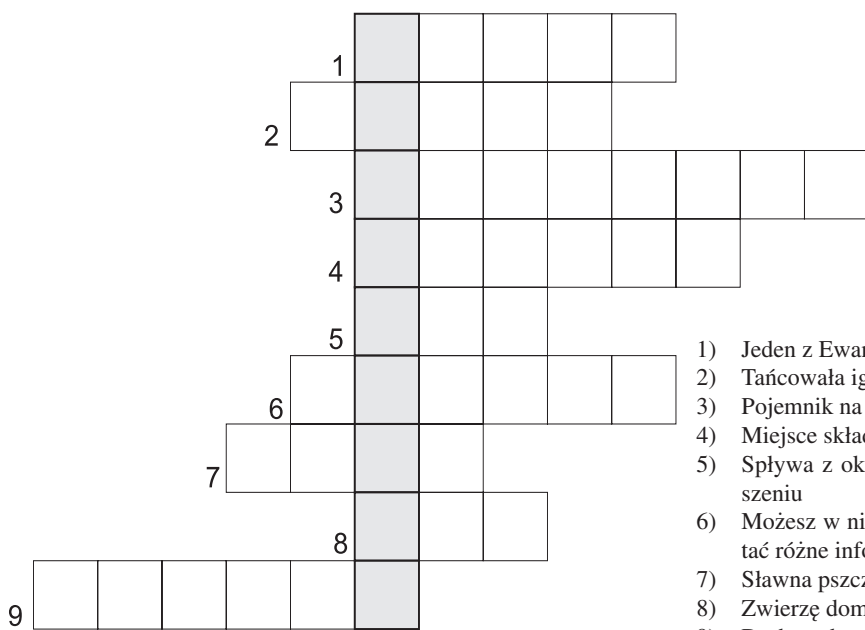
*Jadwiga Woźniak
/pedagog/*

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 16.00 w kaplicy św. Rodziny Msza św. w intencji Rodzin. Serdecznie zapraszamy.
2. O godz. 17.00 – Nabożeństwo Adwentowe połączone z nabożeństwem ku czci Miłosierdzia Bożego. Po nabożeństwie zmiana tajemnic dla Kółek Żywego Różańca.
3. O godz. 19.00 rozpoczną się rekolekcje dla małżeństw niesakramentalnych. Msza św. z nauką rekolekcyjną dziś, w poniedziałek i wtorek o godz. 19.00. Rekolekcje przeprowadzi Ks. Jan Pałyga – Pallotyn, który od 10-ciu lat zajmuje się tym zagadnieniem. Zainteresowanych serdecznie zapraszamy.
4. Roraty: w dni powszednie dla dorosłych o godz. 6.00, dla dzieci od poniedziałku do piątku o godz. 16.30.
5. W piątek, 8 grudnia, Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Msze św. będą o godz.: 6.00, 8.00, 9.30, 16.30 i 18.00. Dzieci zapraszamy na Mszę św. o godz. 16.30, młodzież o godz. 18.00.
Ofiary złożone na tacę w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP i w przyszłą niedzielę do puszek zostaną przeznaczone dla biednych z okazji Świąt Bożego Narodzenia.
6. W piątek w Wadowicach na Kopcu odbędzie się uroczyste przyjęcie do nowicjatu 23-ech kandydatów do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego – Księża Pallotyńców, wśród nich dwóch z naszej parafii. Dziękując Bogu za 23-ech powołanych do kapłaństwa módlmy się o dalsze powołania kapłańskie i zakonne, „bo żniwo wielkie, ale robotników mało”.
7. W przyszłą niedzielę, 10 grudnia o godz. 16.00 Msza św. dla dzieci klas II i ich rodziców.
8. W księgarni i w zakrystii są do nabycia świece wigilijne „Caritas”.
9. Chrzty na Święta (25 grudnia na godz. 11.30 i 13.00 i 26 grudnia na godz. 13.00) można zgłaszać od 11 do 16 grudnia. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka i zaświadczenie chrzestnych, że mogą być chrzestnymi.
10. Dziś Komitet Budowy Kościoła przyjmuje indywidualne ofiary na dalsze prace przy kościele.

Parafianinek

- 1) Jeden z Ewangelistów
- 2) Tańczyła igła z...
- 3) Pojemnik na atrament
- 4) Miejsce składania ofiar
- 5) Spływa z oka po wzruszeniu
- 6) Możesz w niej przeczytać różne informacje
- 7) Sławna pszczołka
- 8) Zwierzę domowe
- 9) Drobne chmurki

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Laura Maria Sieniek
Wiktoria Weronika Biernacka
Maria Serowik
Justyna Marzec

Związek małżeński zawarli:

Ilona Szymanowicz
i Mariusz Piotr Marczak
Iwona Madej
i Paweł Dominik Janas
Anna Leszczyńska
i Bartłomiej Marcin Świątek

Odeszli do Pana:

Marian Stefański – l. 65
Władysław Zbigniew Masiarz – l. 73

ŻYCZENIA

W 50. rocznicę ślubu Krystyny i Ferdynanda,
w 45. rocznicę ślubu Krystyny i Tadeusza,
w 25. rocznicę urodzin Marka błogosławieństwa Bożego i opieki Najświętszej Maryi Panny życzy

Redakcja

OGŁOSZENIE

Stowarzyszenie „Inicjatywa” zwraca się z prośbą do Parafian o Dar Serca w postaci paczek dla Dzieci z rodzin ubogich i wielodzietnych. Serduszko z imieniem i wiekiem dziecka będzie wyłożone w żłóbku na stopniach ołtarza w dniu 10 grudnia 2000 r. (niedziela). Prosimy by Serduszka zabierane były przez dorosłych.

Paczki wykonane przez Parafian będzie można składać od 17 grudnia (niedziela) do 22 grudnia (piątek) 2000 r. w kościele podczas wszystkich Mszy św. lub w Stołówce Caritas od poniedziałku (18 grudnia) do piątku (22 grudnia) od godz. 7.00 do 15.00.

Paczki od Caritas dla dzieci ze Stołówki będą wydawane 22 grudnia (piątek) od 11.00 do 13.00.

Paczki od Parafian, Stowarzyszenia i Caritas Pallotyńska będą wydawane 23 grudnia (sobota) o godz. 13.00 w Stołówce Caritas.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72